



CODI DE VERIFICACIÓ	4D3A4B5B4G261G1F01BE		
PROCEDIMENT	T430 Mocions dels grups municipals		
EXPEDIENT NÚM.	AJT/17968/2023	DOCUMENT NÚM.	221324/2023
ÀREA	Alcaldia-Presidència		
UNITAT	Secretaria General del Ple		

DILIGÈNCIA.-

El Ple, en la sessió AJT/PLE/2/2023 de 22 de febrer de 2023, **va aprovar**, amb el text que figura a continuació, **la moció** següent:

MOCIÓ PER DONAR SUPORT AL MANIFEST DEL DIA 8 DE MARÇ DE 2023, DIA INTERNACIONAL DE LA DONA

Atès que el proper 8 de març es commemora el Dia internacional de la dona.

Atès el compromís d'aquest consistori i d'aquesta ciutat envers la visibilització de les reivindicacions i les lluites de les dones.

El Ple, a proposta del grup polític municipal Socialista i amb l'adhesió dels grups d'Esquerra Republicana de Catalunya, L'Hospitalet en Comú Podem-en Comú Guanyem i Partit Popular, acorda:

PRIMER.- Aprovar el "Manifest 8 de març de 2023. Fem visible allò que és invisible" que, literalment, diu:

MANIFEST 8 de març de 2023

Fem visible allò que és invisible

- ¿Quantes vegades hem sentit allò de "Ni feminisme, ni masclisme, ¡igualtat!"?
O ens han cridat exagerades, boges, histèriques o feminazis.
'No sé de què us queixeu... 'Si teniu més drets que abans...
'Ja heu aconseguit la igualtat i el feminisme no és necessari'...
- ¿En quin moment la paraula 'feminista' es va convertir en un insult?

Aquests missatges es transmeten mitjançant mems i notícies falses com un virus per l'*androsfera*. És un fenomen sociològic que sorgeix a la xarxa com a reacció a la darrera onada feminista. I és també una de les principals armes del *posmasclisme*, que pretén generar confusió perquè les mesures en favor de la igualtat es percebin com a innecessàries i desacreditar la nostra lluita. Ens preocupa, i molt, que un de cada quatre joves entre 15 i 29 anys cregui que el feminisme els vol perjudicar ⁽¹⁾.

En primer lloc, perquè no és cert: s'obliden que "**les dones no volem poder sobre els homes, sinó sobre nosaltres mateixes**", com deia l'escriptora feminista del segle XVIII, Mary Wolstonecraft. El feminisme no és una altra cosa que la lluita pels drets civils més elementals i les seves fites beneficien tothom. "**No és una qüestió de dones contra homes, sinó de persones contra prejudicis**", recorda avui la activista i escriptora, Laura Bates.

Avui, les dones de l'Hospitalet tornem a sortir al carrer per visibilitzar allò que és invisible.

- **Que la bretxa salarial és una realitat.** Més que bretxa, un abisme: cobrem un 20% menys que els nostres companys homes ⁽²⁾. Més atur, més temporalitat, més reduccions de jornada, en definitiva, més precarietat. I, de vegades, també condicionada per un



autèntic llast de gènere: la pròpia autolimitació, marcada 'a foc' per una visió patriarcal i androcèntrica del món.

- **Que la precarietat laboral ens afecta més a les dones:** per exemple, el treball a temps parcial triplica el dels homes. ⁽²⁾ ¡I no per elecció! Aquest fet està condicionat per una oferta precària i pel difícil equilibri entre vida familiar i professional. I un dels sectors on encara estem molt poc representades és el tecnològic: ocupem només la quarta part de les feines relacionades amb ciència, tecnologia, enginyeria i matemàtiques ⁽³⁾.
- **Que la conciliació està lluny de ser una realitat.** Les cures segueixen sent femenines i això genera molta frustració i, per suposat, desigualtat. No volem més 'ajut' sinó més coresponsabilitat perquè tothom, dones i homes, puguem tenir cura sense renunciar a les nostres aspiracions professionals.
- **Que seguim sense trencar els 'sostres de vidre':** I aquesta realitat s'ha vist agreujada després de la pandèmia. La nostra presència als càrrecs directius representa tan sols el 17%. És més, només una de cada deu dones ocupa un càrrec de directora general ⁽⁴⁾. No calen més explicacions. De vegades, ¡una dada val més que un miler de mems a l'androsfera!
- **Que les nostres pensions són més baixes.** Per tot el que acabem d'explicar, arribarem a la nostra vellesa, a més d'esgotades, amb menys recursos. La nostra renúncia repercutirà en unes pensions inferiors per a la jubilació, doncs conciliar suposa, en moltes ocasions, una aturada professional durant els anys més productius de les nostres vides.
- **Que el paper de la dona a la Història i diversos àmbits de la vida cultural ha estat infrarepresentat, i fins i tot, esborrat.** I totes sabem que d'allò que no se'n parla no existeix. Per citar un parell d'exemples, només el 13% dels personatges històrics enunciats als llibres de l'ESO són dones⁽⁵⁾. I només el 14% de les obres exposades als museus té firma de dona ⁽⁶⁾.

Aquesta infrarepresentació determina una visió d'un món sense dones que no s'ajusta a la realitat. Segueixen dient-nos 'minoria' quan som la meitat de la població. Seguim sent la part del tot o la variable respecte la norma universal que equival a allò que és masculí. Rescatem de l'oblit les anònimes de la història, l'art, la literatura, la música, l'esport i la ciència. Construïm un nou relat amb perspectiva de gènere, que incorpori més dones al cànon històric. Perquè elles seran referents per a les nostres filles i fills.

Prenguem consciència que allò que experimentem com a dona individualment ho fem també col·lectivament. I té el seu origen en una estructura social, cultural i econòmica limitada pels rols de gènere. Aquest model requereix una revisió urgent. **Perquè una vegada t'has posat les ulleres liles del feminisme, és impossible tornar a veure el món de blau i rosa.**

Hem avançat molt, sí, però de vegades tenim la sensació de fer un pas endavant i dos enrere. Ens queda molt per fer i les que estem avui aquí assumim que la nostra lluita és un camí sense retorn. **No volem tenir MÉS drets sinó poder exercir TOTS els nostres drets.** Hem d'evolucionar com una societat unida, fomentant l'esperit crític des de la infància amb coeducació. Perquè como deia la nostra enyorada Montserrat Roig: **"El feminisme lluita per la llibertat i aquest és un dels grans motors que ha fet avançar la humanitat"**.

Quan algú us torni a cridar exagerada, boja, histèrica o feminazi ... recordeu-li que les dones cobrem un 20% menys, que ocupar càrrecs directius és una carrera d'obstacles, que hem de renunciar per conciliar, que les carreres tecnològiques o científiques segueixen sent masculinitzades i que als llibres escolars no hem tingut un relat propi.

I a qui insisteixi que el feminisme no és necessari, inviteu-lo a posar-se les nostres sabates perquè pugui percebre el món des d'un altre lloc, un lloc que ens permeti recórrer junts i juntes aquest camí.



Fonts:

- 1) *Baròmetre del Centre Reina Sofia sobre Adolescència i Joventut 2021*
- 2) *Enquesta de Població Activa (EPA) / Institut Nacional d'Estadística (INE), 2021/22*
- 3) *Mujertic.com (Comunitat de Dones Professionals de d'àrees de Tecnologia de la Informació i Comunicació en Latam), 2022*
- 4) *Estudio de [EADA Business School](#), 2022*
- 5) *Estudio 'Las dones en els continguts de l'Ensenyament Secundari Obligatori' per Universitat de València, 2015 (*no s'han trobat referències posteriors a un estudio similar)*
- 6) *Estudi de la Universitat de Maastrich i Artnet"*

SEGON.- TRASLLADAR l'acord anterior al CAID, al Consell de Ciutat i a les entitats feministes i grups de dones de la ciutat.